

126 / 20 / 14

L

Volgnummer van de kamer <i>126 / 20 / 2014</i>
Datum van uitspraak <i>15 december 2014</i>
Rolnummer 2013/9989/A
Repertoriumnummer 2014 / 16348 VON -EV

Arbeidsrecht / Arbeidsrecht van
Mhr. Trappeniers
(vrij; art. 263, 2°
Wb. registratie)
(G.W., art. 792-1039)

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

Vonnis

20ste kamer
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

VONNIS OP TEGENSPRAAK

BIJLAGE:

1 dagvaarding
1 besch 747
5 besluiten

INZAKE:

1- De heer
2- Mevrouw
samen wonende te
eisende partijen - vertegenwoordigd door meester Trappeniers, advocaat -
kantoorhoudend te 3140 Keerbergen, Achiel Cleynhenslaan, 32

TEGEN:

1- de heer **Serge Germain Johan Wilfried Vanhellemont**, wonende te 1000
Brussel, Koopliedenstraat, 16 Eb 11
2- de heer **Jo Henri Jean Smeets**, wonende te 3545 Halen, Tuinwijkstraat, 19
3- de heer **Frederik Magdalena Jan Velghe**, wonende te 9090 Melle, Vossenstraat,
24
4- de NV **De Persgroep Publishing**, met maatschappelijke zetel te 1730
Kobbegegem, Brusselsesteenweg, 347 - KBO nr 0403.506.340
verwerende partijen - vertegenwoordigd door meester Geert Glas en Edward Taelman,
advocaten - kantoorhoudend te 1150 Brussel, Tervurenlaan, 268A

** **

In deze zaak in beraad genomen op de zitting van 8 september 2014 spreekt de rechtbank volgend vonnis uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, inzonderheid :

- De inleidende dagvaarding, betekend op 1 en 12 augustus 2013;
- De besluiten van partijen, inzonderheid de synthesebesluiten van eisers, neergelegd ter griffie op 9 mei 2014 en de synthesebesluiten van verweerders, neergelegd ter griffie op 13 juni 2014;

Gehoord de raadslieden van partijen, ter zittingen van 8 september 2014, datum waarop de zaak in beraad werd genomen;

Gehoord het mondeling advies van het Openbaar Ministerie ter zitting van 8 september 2014 met mogelijkheid tot repliek der partijen;

BESPREKING.

1. Eisers vormen samen met hun dochter een feitelijk gezin;

Eiseres is een bekende figuur, die regelmatig deelneemt aan programma's op radio en televisie, terwijl eiser buiten de media blijft;

Het geschil tussen partijen heeft betrekking op een artikel dat op 5 juli 2011 werd gepubliceerd in het weekblad "Dag Allemaal", uitgegeven door vierde verweester; Het betreffende artikel werd geschreven door eerste, tweede en derde verweerders;

Het artikel werd gepubliceerd op pagina's 14 tot 18 van de betreffende uitgave en is ook voorzien van een aantal foto's;

Naar het artikel wordt ook verwezen op de cover van de betreffende uitgave, waarbij op deze cover, naast en onder twee foto's van eisers de volgende teksten werden gedrukt : "*schaamteloos bedrogen door haar ... hoe, wanneer en met wie...de smoezen en wilde overnachtingen...het tracking-device en het kleding-incident... onze getuige was er zelf bij...ik vertel dit omdat ik me bedreigd voel*" (met foto van de beweerde getuige) ;

Het artikel zelf is ook voorzien van een aantal foto's, onder meer ook van de minderjarige dochter van partijen; Het artikel draagt als koptekst "*wordt al maandenlang bedrogen door haar vriend*";

In het artikel worden een aantal feitelijkheden beschreven, met betrekking tot het beweerde vreemdgaan van eiser en het verhaal wordt grotendeels gebaseerd op de getuigenissen van een zekere "", welke wordt voorgesteld als de beste vriendin van de beweerde minnares van eiser en die ook op verschillende plaatsen in het artikel wordt geciteerd en waarbij het tweede deel van het bewuste artikel (pagina's 16 en 17) is opgevat als een interview van deze getuige, waarbij de vragen van de journalisten telkens in het vet zijn gedrukt; Op de inzet op bladzijde 14 van de betreffende publicatie wordt nogmaals een foto geplaatst van de betreffende getuige; In de koptekst wordt ook vermeld "*onze getuige voelt zich bedreigd*";

Het wordt niet betwist dat de getuige werd betaald voor haar bijdrage aan het artikel;

Daags na de publicatie blijkt deze getuige "" te zijn omgekomen in een verkeersongeval in Nederland;

Naar aanleiding hiervan werd en in bepaalde media gespeculeerd over een mogelijk verband tussen dit verkeersongeval en de uitspraken van de getuige in het weekblad "Dag Allemaal";

Eisers stellen dat zowel de voorpagina als het artikel voor hun zeer grievende en kwetsende passages bevatten en dat zij bovendien door de noodlottige ontwikkelingen met de getuige een tweede laag gemene beschuldigingen over zich kregen;

2.Eisers stellen dat er door verweerders zeer verregaande inbreuken werden begaan op hun privé-en gezinsleven en dat hun eer en goede naam werd gekrenkt; Zij stellen dat door het foutieve gedrag van verweerders zij onderworpen werden aan publieke beschuldigingen en vernederingen, waardoor zij zowel morele als materiële schade hebben geleden;

Eisers baseren hun vordering op de fout van verweerders (artikel 1382 B.W.), en verwijzen terzake naar een schending van artikel 8 van het EVRM (recht op de eerbiediging van het privé-leven en het familie-en gezinsleven) en naar artikel 22 van de Grondwet, dat stelt dat iedereen recht heeft op de eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling;

Zij stellen dat het gewraakte artikel gebaseerd is op geruchten, anonieme getuigen en één geïdentificeerde bron, welke evenwel betaald werd voor haar getuigenis en waarvan niet bewezen is dat zij wel gezegd heeft wat er geschreven werd;

Eisers steunen hun aanspraken verder ook op de schending van de specifieke beroepsethiek van de journalisten en verwijzen desbetreffend naar het feit dat de Raad voor de Journalistiek eerste tweede en derde verweerders in haar uitspraak van 10 mei 2012 heeft veroordeeld voor inbreuken op de beroepsethische normen, met name dat deze door verweerders werden geschonden, wegens het betalen voor informatie en de schending van het respect voor het privé-leven van eisers;

Eisers vragen samengevat en in fine dat de rechtbank zou vaststellen dat verweerders inbreuken hebben gepleegd op de specifieke wettelijke normen inzake de bescherming van de privacy, de intieme levenssfeer en het gezinsleven van eisers en dat verweerders eveneens hebben gefaald in hun plicht tot zorgvuldigheid, voorzichtigheid, nauwgezetheid en objectiviteit, zowel bij het verzamelen van de informatie als bij de verspreiding ervan en dat zij daarbij onnodig kwetsende, grievende en beledigende woorden hebben gebruikt die een normaal en vooruitziend persoon/journalist/uitgever in dezelfde omstandigheden niet zou gebruiken; Eisers vragen vervolgens dat zou worden vastgesteld dat deze inbreuken een civielrechterlijke fout uitmaken in hoofde van alle verweerders, fout die in oorzakelijk verband staat met de door hun geleden schade;

Aldus vorderen eisers de solidaire, minstens de in solidum veroordeling van alle verweerders :

- Voor de publicatie en de medewerking tussen verweerders bij het tot stand komen van het inbreuk makende artikel tot betaling van een morele schadevergoeding, ten voorlopige titel geraamd op 50.000,00 EUR per eiser;

- Voor het afnemen van de kans op zijn project " Martini bar" te kunnen voortzetten en de daaruit voortvloeiende materiële schade tot betaling van een schadevergoeding aan eerste eiser, voorlopig geraamd op 100.000,00 EUR;

Deze laatste vordering is ingegeven door het feit dat eiser stelt dat hij in de periode van de betreffende publicatie bezig was met onderhandelingen met de " Martini-Bacardi" club voor de opening van een nieuwe Martini Bar te Antwerpen, doch dat na de publicatie en de daaropvolgende heisa rond zijn persoon, de groep Martini-Bacardi zich heeft teruggetrokken;

Eisers vorderen de betreffende vergoedingen aldus niet alleen van eerste, tweede en derde verweerders, zijnde de betrokken journalisten, doch ook van vierde verweerster;

Eiseres vorderen bovendien van vierde verweerster nog afzonderlijke schadevergoedingen, hetzij :

- Voor de publicatie en het extra in de verf zetten van alle beschuldigingen op de voorpagina van de betreffende editie (editie 27) vragen zij een morele schadevergoeding, voorlopig begroot op 50.000,00 EUR per eiser;
- Voor het opnemen van een tweede en aparte editie van de inbreukmakende voorpagina van editie 27 op 16 juli 2011 in alle edities van de Persgroep vragen zij een morele schadevergoeding die voorlopig wordt geraamd op 85.000,00 EUR per eiser;
- Voor de schending van het portretrecht op de voorpagina van editie 27 vragen zij een morele schadevergoeding die voorlopig wordt geraamd op 15.000,00 EUR per eiser;

De vorderingen lastens vierde verweerster worden gemotiveerd door het feit dat door vierde verweerster volgens eiseressen ook afzonderlijke fouten zijn gemaakt;

In concreto stellen eisers dat deze fouten in hoofde van vierde verweerster bestaan in het feit dat zij haar medewerking heeft verleend bij de totstandkoming van het gewraakte artikel nu zij de getuige in kwestie heeft betaald voor haar medewerking, in het feit dat zij een aantal grievende en kwetsende beschuldigingen ongenueanceerd heeft overgenomen op de voorpagina van de betreffende uitgave, in het feit dat zij dezelfde voorpagina op een later tijdstip ook nog eens heeft gebruikt in al haar uitgaves, in het kader van een wervende publiciteitscampagne en nu zij op de voorpagina een kwetsende montage heeft gemaakt van niet-geautoriseerde foto's;

Wat dit laatste punt betreft, verwijten eisers vierde verweerster dat zij een inbreuk heeft gemaakt op hun portretrechten, waar er volgens eisers gebruik werd gemaakt van foto's die kwetsend werden gemonteerd (op de voorpagina werden de foto's van eisers volgens hun dusdanig gemonteerd dat het lijkt dat eiser eiseres uitlacht), bovendien zonder toestemming van de betrokkenen (in strijd met artikel 10 van de Auteurswet van 30.6.1994 en de wet op de verwerking van de persoonsgegevens van 8 december

1992) en dat deze foto's, zelfs al ware het publieke foto's, in elk geval buiten de context waarin zij werden gemaakt, werden gepubliceerd;

3. Eerste, tweede en derde verweerders besluiten tot de ongegrondheid van de vorderingen die tegen hen gesteld zijn;

Vierde verweerster besluit tot de onontvankelijkheid van de tegen haar gestelde vorderingen, voor zover zij gebaseerd zijn op het totstandkomen van het gewraakte artikel en tot de ongegrondheid voor zover de vorderingen op andere gronden zijn gebaseerd;

In ondergeschikte orde vragen verweerders de schadevergoedingen te herleiden tot 1,00 EUR;

Inzake de beweerde onontvankelijkheid beroept vierde verweerster zich op de getrapte verantwoordelijkheid, zoals voorzien in artikel 25, lid 2 van de Grondwet;

Eerste, tweede en derde verweerders betwisten verder formeel dat er in hunnen hoofde een aansprakelijkheid, overeenkomstig artikel 1382 B.W. kan worden weerhouden;

Zij stellen vooreerst dat de grenzen van de rechtmatigheid van hun publicatie, wanneer deze worden afgewogen ten overstaan van de vrije meningsuiting (artikel 10 EVRM) geenszins werden overschreden;

Aangaande hun veroordeling door de Raad voor de Journalistiek, waarnaar eisers verwijzen ter staving van hun vorderingen, stellen zij dat de beoordeling door de rechtbank van het foutbegrip onder artikel 1382 B.W. verschilt van de beoordeling door deze Raad op grond van de deontologische codes van de journalisten; Aldus stellen zij dat een veroordeling op grond van deze deontologische regels niet automatisch een buitencontractuele fout, zoals beoogd door artikel 1382 B.W., met zich meebrengt, gezien de rechtbank het al dan niet bestaan van een dergelijke fout soeverein beoordeelt, waarbij het mogelijk is dat hij de deontologische normen op een andere wijze beoordeelt, of waarbij hij zelfs over de vrijheid beschikt deontologische voorschriften als voorbijgestreefd of onaangepast te kwalificeren;

Eerste tot derde verweerders stellen dat zij zich als normale en zorgvuldige journalisten hebben gedragen bij het schrijven van dit interview; Zij verwijzen terzake naar het volgende :

- Dat het artikel in interview-vorm werd geschreven, waarbij de vragen van de journalisten in het vet werden gedrukt en de citaten van de getuigen tussen aanhalingstekens werden geplaatst, waarbij zij zich geenszins de woorden van de getuige eigen hebben gemaakt; dat zij de woorden getrouw hebben weergegeven en dat eisers trouwens niet bewijzen dat het artikel niet de getrouwe weergave zou zijn van haar gezegdes;

- Dat niet zij de getuige hebben gecontacteerd, doch wel vice versa en dat zij niet aansprakelijk kunnen worden gesteld voor de uitspraken van de geïnterviewde;
- Dat zij ook de andere kant van het verhaal hebben belicht en dat er in het naschrift wordt verwezen naar verklaringen van collega's van verweerster die de verklaringen van getuige hebben tegengesproken; dat aan eisers ook de mogelijkheid werd geboden om te reageren op de uitspraken van de betreffende getuige, doch dat eisers daar niet zijn op ingegaan;
- Dat door eisers helemaal niet wordt bewezen dat een onbetrouwbare getuige was, noch dat zij de publicatie van het artikel wilde intrekken; dat verweerders integendeel mochten aannemen dat de getuige in de desbetreffende periode wel degelijk contacten had met eiser en zijn beweerde vriendin en dat zij ook sms berichten hebben kunnen inkijken die verweerder naar deze vriendin zou hebben verzonden;
- Dat de getuige niet werd betaald om haar verklaringen af te leggen, doch enkel om de exclusiviteit van haar getuigenis te waarborgen en om haar te vergoeden voor de publicatie van haar foto bij het interview;
- Dat zij geen inbreuk hebben gepleegd op de deontologische norm die hun, behoudens uitzonderingen, verbod oplegt om te berichten over het privé-leven van publieke personen, nu eisers en in het bijzonder eiseres hun privé-leven altijd zeer open hebben gesteld en het publiek zelfs inkijk hebben gegund in de meest intieme momenten van hun privé-leven (cfr. naar aanleiding van de zwangerschap en de bevalling van eiseres en zelfs naar aanleiding van een interview in een ander weekblad, waarin eisers zelf over de vermeende relatieproblemen spraken); dat nu eisers zelf alle aspecten van hun privé-leven in de pers brengen, het niet opgaat om te stellen dat de feiten, opgenomen in het gewraakte artikel geen maatschappelijke relevantie zouden hebben en een schending van de privacy zouden uitmaken; dat uiteindelijk ook andere Vlaamse media over de vermeende huwelijksproblemen van eisers hebben bericht;
- Dat het interview gewoon werd geïllustreerd met foto's van protagonisten van het verhaal, foto's die werden genomen bij eerdere gelegenheden door fotografen van Dag Allemaal, waarbij er geen sprake is van een schending van het recht op afbeelding, geien beide eisers publieke personen zijn en dat er in hun geval aldus geen uitdrukkelijke toestemming voor het gebruik en de publicatie van de foto's nodig was; Wat de cover betreft, stellen zij dat de foto's niet werden bewerkt of gemanipuleerd;

Verweerders stellen bovendien dat er in elk geval geen causaal verband is tussen de hun verweten fouten en de beweerde schade, nu de beschuldigingen die in het interview werden geuit, mochten zij al de goede naam van eisers hebben geschaad, in elk geval niet door eerste drie eisers zelf werden geuit, doch waarbij zij zich hebben beperkt tot het optekenen van de gezegdes van de getuige; Ook wat betreft het project " Martini bar", stellen verweerders dat er geen oorzakelijk verband is aangetoond tussen het betreffende artikel, de commotie die door het overlijden van de getuige werd veroorzaakt en het afspringen van de onderhandelingen;

Wat de specifieke, bijkomende vorderingen lastens vierde verweerster betreft, stelt deze dat zij geen misbruik heeft gemaakt van het portretrecht, dat het recht op vrije meningsuiting de uitgever toelaat te beslissen of het al dan niet noodzakelijk is om een foto bij een artikel te plaatsen en, dat wat de titel van het artikel betreft, de inhoud ervan, in elk geval geen onderscheiden fout kan tot gevolg hebben (art.25 G.W.);

Inzake de cover stelt zij dat ook zij zich hier als een normale, zorgvuldige uitgever heeft gedragen bij het opstellen van de voorpagina en dat daarin eenvoudigweg de inhoud van het artikel wordt samengevat, geïllustreerd met details van foto's die ook bij het artikel worden weergegeven;

Het (opnieuw) gebruik van de voorpagina in een vacature voor een openstaande betrekking maakt volgens vierde verweerster evenmin een fout uit, nu de bewuste voorpagina enkel werd gekozen omdat zij de meest recente voorpagina was en om potentiële kandidaten een idee te geven van de portefeuille van kranten en tijdschriften, voor dewelke zij zouden werken; Tenslotte stelt zij dat er geen oorzakelijk verband is bewezen tussen het plaatsen van de vacature en de beweerde schade;

De argumenten van partijen worden, in de mate dat zij relevant zijn voor de beoordeling van de geschillen, beoordeeld zoals hierna bepaald;

4.De vorderingen van eisers lastens vierde verweerster, in de mate dat zij betrekking heeft op de totstandkoming van het gewraakte artikel (hetzij de solidaire veroordeling die wordt gevraagd ten belope van 50.000,00 EUR per eiser en de solidaire veroordeling die door eiser wordt gevraagd ten belope van 100.000,00 EUR uit hoofde van het "martini project") kan niet worden ontvangen;

Het artikel 25,2^e lid van de Gecoördineerde Grondwet, dat toepasselijk is op de drukpers, bepaalt:

De drukpers is vrij; de censuur kan nooit worden ingevoerd; geen borgstelling kan worden geëist van de schrijvers, uitgevers of drukkers.

Wanneer de schrijver bekend is en zijn woonplaats in België heeft, kan de uitgever, de drukker of de verspreider niet worden vervolgd.

De getrapte verantwoordelijkheid sluit principieel niet uit dat ook een uitgever mee aansprakelijk kan worden gesteld als mede-auteur of wanneer hij zelf een bijdrage geleverd hebben tot het onrechtmatig karakter van de publicatie (zie Cass. 29 juni 2000, *Journ. Proc.* 2000/398, 24, noot F. TULKENS en A. STROWEL, AM 2000/4, 443, noot E. BREWAEYS en *R.Cass.* 2001/1, 35, noot D. VOORHOOF.)

Er dient dan wel een kennelijke fout worden bewezen, afzonderlijk van de beweerde fout van de betreffende journalisten;

De rechtbank stelt specifiek in casu vast dat de grieven die eisers ontwikkelen lastens vierde verweerster betrekking hebben op de voorpagina, de gewraakte montage van

niet geautoriseerde foto's en het hergebruik van de voorpagina in een recruteringscampagne voor medewerkers, doch dat hiervoor afzonderlijke vorderingen door eisers worden gesteld, los van de vordering betrekking hebbende op de totstandkoming van het gewraakte artikel; Deze aparte vorderingen worden infra ook afzonderlijk behandeld en inzake deze vorderingen wordt door vierde verweerster geen middel van niet ontvankelijkheid ingeroepen;

Inzake de ingeroepen aansprakelijkheid van vierde verweerster met betrekking tot de totstandkoming en de publicatie van het artikel, dient enkel het argument met betrekking tot de betaling van de getuige in aanmerking worden genomen;

Het feit dat de getuige werd betaald, kan niet worden beschouwd als een afzonderlijke fout in hoofde van vierde verweerster, los van de eventuele fouten terzake;

Bovendien wordt in casu niet ten genoegte van recht bewezen dat het feit dat een vergoeding aan de getuige werd betaald, de mogelijke schade die eisers hebben geleden door de publicatie van het artikel heeft verergerd, derwijze dat op dit punt, wat betreft de tot standkoming en de publicatie van het artikel betreft, geen afzonderlijke fout in hoofde van vierde verweerster kan worden weerhouden en dus geen persoonlijke aansprakelijkheid van vierde verweerster kan worden ingeroepen;

Hoe de contacten met de getuige en de wijze waarop het interview tot stand is gekomen betreffen in eerste instantie de verantwoordelijkheid van de betreffende journalisten, ook wat betreft de afspraken die met de getuige werden gemaakt inzake vergoeding van de getuige, temeer daar in casu geenszins is bewezen dat er door vierde verweerster werd "gemarchandeerd" om de getuigenis te bekomen, doch dat mag worden aangenomen dat de betaalde vergoeding tot doel had de exclusiviteit te waarborgen; Uit het feit dat het betalen van de getuige voor het bekomen of het waarborgen van de exclusiviteit door de Raad voor de Journalistiek in haar beslissing van 10 mei 2012 werd beschouwd als in strijd met het principe van de vrije nieuwsgaring, kan niet doen besluiten dat dit feit als een afzonderlijke burgerrechtelijk fout in hoofde van vierde verweerster, die de beweerde schade van eisers heeft doen ontstaan of heeft verergerd moet worden weerhouden;

Voor het overige mag het loutere drukken van een artikel in ieder geval niet verward worden met een foutieve ruchtbaarheid geven aan het artikel, noch kan men de opmaak van het artikel, de plaats ervan en zelfs de verwijzing naar het artikel op de cover (dit laatste behoudens de beoordeling van de aparte vorderingen door eisers gesteld in verband met de cover van het betreffende nummer) niet beschouwen als afzonderlijke fouten in hoofde van vierde verweerster; (zie ook rb. Brussel 7 oktober 2002, onuitg. Verkort weergegeven in AM 2003, 80);

Er is in casu, met betrekking tot de totstandkoming en de publicatie van het betreffende artikel aldus geen sprake van een afzonderlijke fout in hoofde van vierde verweerster, die, in weerwil van de getrapte verantwoordelijkheid voorzien in artikel 25 van de

Grondwet , moet doen besluiten tot de persoonlijke aansprakelijkheid van vierde verweerster;

De vorderingen tot het bekomen van een schadevergoeding opzichts vierde verweerster, op grond van de publicatie en de medewerking bij het tot stand komen van het artikel zijn onontvankelijk.

Inzake de overige vorderingen van eisers, wordt de ontvankelijkheid door verweerders niet betwist en de rechtbank merkt evenmin elementen op die tot de niet ontvankelijkheid ervan zouden moeten doen besluiten;

5. Wat de overige vorderingen van eisers betreft, behoort het vooreerst de terzake geldende principes uiteen te zetten;

Artikel 10 E.V.R.M. bepaalt dat eenieder het recht heeft op vrijheid van meningsuiting hetgeen de vrijheid omvat een mening te koesteren, de vrijheid om inlichtingen en denkbeelden te ontvangen of door te geven, zonder inmenging van overheidswege. Iedereen is vrij om zijn mening en zijn ideeën te uiten en feiten weer te geven.

Daar de uitoefening van deze vrijheden plichten en verantwoordelijkheden met zich meebrengt, kan zij worden onderworpen aan bepaalde formaliteiten, voorwaarden, beperkingen of sancties welke bij wet worden voorzien en die in een democratische samenleving nodig zijn onder meer ter bescherming van de goede naam of de rechten van anderen (artikel 10, 2de lid E.V.R.M.).

Dit betekent dat het recht op vrije meningsuiting dient te worden afgewogen tegen de andere rechten vermeld in artikel 10, 2de lid E.V.R.M.

Ook in artikel 19 en 25 lid 1 van de Grondwet wordt de vrijheid van meningsuiting gewaarborgd.

Artikel 22 van de Grondwet stelt anderzijds dat eenieder het recht heeft op de eerbiediging van zijn privé-leven en zijn gezinsleven, behalve in de gevallen en onder voorwaarden onder de wet bepaald.

Een journalist geniet geen immuniteit op burgerrechtelijk vlak. Noch artikel 10 E.V.R.M. noch artikel 25 G.W. sluiten uit dat een persoon een veroordeling tot schadeloosstelling op grond van artikel 1382 B.W. kan vorderen wanneer zijn eer of goede naam wordt gekrenkt.

Artikel 1382 B.W. maakt een wettelijke sanctie uit in de zin van artikel 10, 2de lid, EVRM.

Er moet dus een belangenafweging worden gemaakt tussen de vrijheid van meningsuiting en het ingeroepen, geschonden recht zoals het recht op bescherming van

de goede naam. (zie in die zin Cass. 18 september 1991, Pas., 1992, p. 41 ; Rb. Bruxelles, 14 september 1988, J.L.M.B., 1988, p. 1220).

De fout die aan de basis kan liggen van de verantwoordelijkheid van een journalist of elke persoon die instaat voor de verspreiding van betwiste informatie, kan bestaan in een misdrijf of in een eenvoudige onrechtmatige daad, als gevolg van hetzij de schending van een wettelijke bepaling dan wel van de verplichting die rust op iedere normaal voorzichtige en oplettende journalist. De burgerrechtelijke fout vereist geen bewijs van een bijzonder opzet of de bedoeling te schaden.

Er is misbruik van persvrijheid wanneer onbedachtzame beschuldigingen worden geuit zonder voldoende bewijslevering en wanneer er onnodig kwetsende termen of overdrijvingen zijn gebruikt.

Een van de verplichtingen van elke persoon die informatie verspreidt, is om het publiek juiste, min of meer volledige en objectieve inlichtingen te geven. Dit impliceert voorzichtigheid, nauwgezetheid en objectiviteit, zowel bij het verzamelen van de informatie als bij de verspreiding ervan. (zie in die zin Rb. Brussel (75e k.) nr. 2008/8136/A, 15 oktober 2009; AM 2010, afl. 1, 119; AM 2010, afl. 3, 202, noot P.V.; JT 2010, afl. 6391, 254 en <http://jt.larcier.be> (21 april 2010), noot -; JLMB 2010, afl. 3, 128 en <http://jlmbi.larcier.be> (29 juni 2010), noot DONY, C.)

Deze fout dient in concreto te worden beoordeeld, onder meer rekening houdend met de aard van de informatie, de aard van de media en de personen op wie het bericht betrekking heeft (Brussel (9e k.) nr. 2006/AR/118, 19 juni 2008, AM 2008, afl. 6, 482).

5.1. Wat de vorderingen opzichts eerste, tweede en derde verweerders betreft, moet worden vastgesteld dat de inhoud van het artikel – ook al is het grotendeels opgebouwd als een interview van een derde ontegensprekelijk betrekking heeft op een intieme en tegelijk zeer kiese aangelegenheid in het privé-leven van eisers;

Het artikel gaat over het vermeend overspel van verweerder, waarbij in het artikel desbetreffend ontegensprekelijk een aantal details en specifieke feiten worden weergegeven;

Eisers, in het bijzonder eiseres zijn weliswaar publieke personen, die in het verleden het grote publiek reeds vrijwillig inzage hebben gegeven in bepaalde aspecten van hun privé- leven, doch daaruit kan niet worden afgeleid dat hun privé-leven publiek bezit is en dat zulks aldus aan de pers een vrijgeleide geeft om over elk aspect daarvan op grond van om het even welk gerucht of getuigenis te verhalen;

Iedere persoon, zelfs een publieke persoon heeft het recht om te bepalen welk deel van zijn of haar privé-leven hij of zij publiek wenst te maken, waarbij de keuze daarvan niet ligt bij de journalist;

In casu is het overduidelijk dat eisers geenszins wensten dat de details betrekking hebbend op hun huwelijksleven en het vermeende overspel van eiser publiek zouden worden gemaakt;

In tegenstelling tot andere gebeurtenissen in het leven van eisers, hebben eisers hier duidelijk niet gewenst om met de echtelijke problemen naar buiten te treden, hetgeen verweerders ook zeer goed wisten;

Eisers werden door verweerders gecontacteerd, doch zij hebben gesteld niet te willen ingaan op dit intieme gedeelte van hun relatie : hieruit hebben verweerders ten onrechte afgeleid dat eisers geen wederwoord wilden en verweerders hebben de stellingname van eisers volledig foutief geïnterpreteerd als een "carte blanche" om de beweringen van de getuige ongenueanceerd te publiceren en – in tegenstelling tot hetgeen verweerders thans stellen- kan uit het artikel worden afgeleid dat verweerders de stellingen van de getuige wel degelijk tot de hunne hebben gemaakt ; Het gaat niet louter om een interview van een – overigens dubieuze getuige- er worden in het artikel ook duidelijke beschouwingen en gevolgtrekkingen van eerste, tweede en derde verweerders zelf opgenomen; Het is bovendien geenszins bewezen dat de beweerde overspelige relatie van eiser, reeds voor de publicatie van het gegriefd artikel in andere bladen het voorwerp van artikelen is geweest;

Wat de contacten met eisers betreft voor het artikel werd gepubliceerd en het zogenaamde wederwoord dat werd geboden, treedt de rechtbank volledig de stelling van de Raad voor de Journalistiek bij waar deze heeft gesteld dat de contacten die werden gelegd bezwaarlijk kon gelden als een loyale kans tot wederhoor;

Wat de getuigenis betreft, kan niet anders dan worden geoordeeld dat er ernstige twijfels kunnen bestaan nopens de oprechtheid van deze getuige, nu zijzelf wordt geciteerd, stellende dat zij haar getuigenis heeft afgelegd omdat zij zich (door verweerder) bedreigd voelde en kennelijk ook omdat zij boos was op de beweerde minnares van eiser;

De beweringen van de getuige werden bovendien geenszins "gecheckt" en nopens de beweerde andere (anonieme)bronnen wordt geen enkel bewijs voorgebracht; Het nagaan van de waarachtigheid van de bekomen informatie diende in casu absoluut te gebeuren en zelfs in dat geval zouden eerste tot derde verweerders in de fout zijn gegaan, gezien zij behoorden te weten dat zij met het artikel zeer intieme details over het privé leven van eisers zouden bekend maken en dat daardoor de reputatie van eisers op het spel zou worden gezet;

Het zeer beperkte deel van het artikel, waarin wordt vermeld dat de feiten door anderen worden tegengesproken, is geenszins van aard om de imagoschade van eisers te vermijden en daardoor kan zeker niet worden geoordeeld dat het artikel evenwichtig, met respect voor alle standpunten werd opgesteld;

Waar de inhoud van het artikel betrekking heeft op de persoonlijke relatie tussen eisers, bestond er ook geen enkele noodzaak of maatschappelijke relevantie om tot publicatie van de beweringen over te gaan;

Het liefdesleven van een persoon behoort tot het meest intieme onderdeel van de privacy; Eerste tot derde eisers hebben deze privacy onmiskenbaar geschonden door het schrijven van het gewraakte artikel, gezien het niet behoort dat over dergelijke feiten, ongeacht of ze waar zijn of niet, en dan nog op basis van dubieuze verklaringen en na ontkenning van de betrokkenen, in de publieke fora op een dergelijke beschuldigende en ongenueanceerde wijze wordt bericht;

Eerste tweede en derde verweerders hebben door het schrijven van het artikel duidelijk een inbreuk gepleegd op regels inzake de bescherming van de privacy en het gezinsleven van eisers en zij hebben zich niet gedragen zoals het normaal en voorzichtige journalisten betaamt;

Zij hebben daarmee wel degelijk fouten begaan in de zin van artikel 1382 B.W.;

5.2. De rechtbank is van oordeel dat ook de afzonderlijk ingeroepen fouten in hoofde van vierde verweerster deels kunnen worden weerhouden;

Er kan geen inbreuk op de portretrechten worden weerhouden : eisers, in het bijzonder eiseres treden zeer veel in de openbaarheid, derwijze dat het hier niet noodzakelijk was dat hun voorafgaandelijke toestemming voor het publiceren van foto's die bij andere gelegenheden werden gemaakt werd bekomen; Het wordt bovendien niet bewezen dat de foto's die op de cover of bij het artikel werden geplaatst bewerkt of gemanipuleerd zijn of dat ze doelbewust zo werden gemonteerd dat het publiek hierdoor werd misleid;

De bewering van eisers alsdat het lijkt of verweerder verweerster uitlucht op de cover is een suggestie die door eisers zelf wordt gemaakt, doch uit de plaatsing van de foto's kan niet wettig en overtuigend worden besloten dat de montage opzettelijk werd gemanipuleerd om deze indruk bij het grote publiek te wekken;

Het onderdeel van de vordering van eisers, gebaseerd op de schending van de portretrechten is aldus niet gegrond;

Vierde verweerster heeft wel fouten begaan in de zin van artikel 1382 B.W. door de wijze waarop het artikel op de voorpagina werd aangekondigd en door het tweede gebruik van deze voorpagina;

De rechtbank stelt vast dat vierde verweerster – onmiskenbaar uit commerciële overwegingen- het artikel extra in de verf heeft gezet door het overgrote deel van de voorpagina te gebruiken ter aankondiging van de in het artikel geuite beschuldigingen;

Daarbij werden ongenueanceerd " oneliners" gepubliceerd, volledig buiten de context van het artikel zelf en werden de ontoelaatbare beschuldigingen zonder enige nuance op de voorpagina geplaatst, voorpagina die ongetwijfeld ook door het publiek, zelfs door publiek dat de uitgave niet zelf aankocht wordt gelezen; De ongenueanceerde en onevenwichtige publicatie van de beschuldigingen op de voorpagina heeft trouwens onmiskenbaar tot doel de aandacht van het publiek te trekken en de verkoop te stimuleren;

Vierde verweerster heeft de desbetreffende voorpagina daarenboven opnieuw gepubliceerd en dan in al haar bladen met het oog op een recruteringscampagne voor nieuwe medewerkers;

Er wordt geen enkele relevantie aangetoond waarom juist deze voorpagina daarvoor diende te worden gebruikt en door deze publicatie is er een tweede verspreiding geweest, bovendien ook ten overstaan van een publiek dat niet de "Dag Allemaal" koopt, doch dat in andere uitgaven geïnteresseerd is;

Vierde verweerster is door deze beide acties duidelijk te kort geschoten in haar voorzichtigheidsplicht, door een op zich reeds zeer betwist artikel extra in de verf te zetten, hetzij door er zeer uitgebreid naar te verwijzen op de cover en het bovendien op te nemen in andere publicaties, waardoor een nog groter publiek werd bereikt;

5.3. Eiseres menen dat er sprake is van morele schade, aangezien het betreffende artikel hun reputatie heeft geschaad;

De rechtbank aanvaardt dat eiseressen morele schade hebben geleden.

Aangezien de veroorzaakte schade door een onrechtmatige publicatie niet echt kan worden vergoed, bijvoorbeeld door middel van een herstellende schadevergoeding in natura, zal de aansprakelijkheid leiden tot een vervangende vorm van schadeloosstelling. (VOORHOOF D., Actuele vraagstukken van Mediarecht, Larcier 2007, 823;

Bij de beoordeling en de begroting van de schadevergoeding moet ook rekening worden gehouden met het arrest van het Hof van Cassatie van 27 april 2007 waarin werd geoordeeld dat een beperking van de vrijheid van meningsuiting nodig is in een democratische samenleving wanneer zij beantwoordt aan een dwingende sociale noodwendigheid, op voorwaarde dat de evenredigheid wordt geëerbiedigd tussen het aangewende middel en het beoogde doel en de beperking verantwoord is op grond van relevante en toereikende motieven. (Art. 10.2 EVRM).

Deze noodzakelijke aftoetsing dient evenwel te gebeuren bij het beoordelen van de fout. Eens deze fout is vastgesteld, betekent dit dat er wel degelijk sprake is van een

dwingende sociale noodwendigheid, waardoor er ook in die mate moet gehandeld worden om de toestand recht te zetten.

De omvang van de door eisers geleden morele schade wordt niet in concreto bewezen en kan ook moeilijk begroot worden aan de hand van de door partijen voorgelegde CIM-persbereikstudies. Het gaat in deze studies uiteraard steeds om een gemiddeld aantal lezers en men mag er niet van uitgaan dat alle lezers het artikel ook effectief lezen.

De rechtbank is van oordeel dat in deze de morele schade van eisers wegens de publicatie van het artikel billijk begroot en beperkt kan worden tot 2.500 euro.

Wat de specifieke fouten van vierde verweerster betreft (de vermeldingen op de cover en het gebruiken van dezelfde publicatie in een wervingscampagne voor het aantrekken van nieuwe medewerkers), moet rekening worden gehouden met het feit dat vierde verweerster met de betreffende cover ongetwijfeld commercieel gewin heeft nagestreefd, waarbij mag worden gesteld dat vierde verweerster kennelijk meer bekommerd was om een spectaculaire voorpagina zulks op basis van een onvoldoende afgecheckt artikel, waarvan bovendien op voorhand kon geweten worden dat het de aandacht van het publiek zou trekken en waarbij- zelfs bij de niet-kopers van het magazine, die , bijvoorbeeld bij een bezoek aan een krantenwinkel enkel de onliners op de cover hebben gelezen, eisers in diskrediet werden gebracht; Ook moet rekening worden gehouden dat door het tweede gebruik van dezelfde cover in alle edities van vierde verweerster, met het oog op een wervende campagne, de cover ook werd gelezen door een publiek dat gewoonlijk het magazine " Dag Allemaal" niet koopt of leest, waardoor de ruchtbaarheid die aan de betreffende cover werd gegeven in ernstige mate werd verhoogd;

De rechtbank is van oordeel dat voor wat de specifieke fouten van vierde verweerster betreft (de samenstelling van de cover en de tweede verspreiding) de morele schade van eisers ex aequo et bono kan worden begroot op 5.000,00 EUR;

De rechtbank verklaart de vordering van eiser tot het bekomen van een materiële schadevergoeding van "voorlopig" 100.000,00 EUR niet gegrond;

Hoewel eiser ongetwijfeld in diskrediet werd gebracht door het gewraakte artikel, wordt op grond van de voorgelegde stukken niet ten genoeg van recht aangetoond dat het afspringen van de onderhandelingen met betrekking tot het "Martini-project" het rechtstreekse gevolg is van de hetze die naar aanleiding van de publicatie en het daaropvolgende overlijden van de getuige is ontstaan, noch kan eiser de rechtbank wettig en overtuigend doen besluiten dat, indien er geen sprake ware geweest van de betreffende publicatie, de onderhandelingen gunstig zouden zijn afgerond, of dat zijn project succes zou hebben gekend, waarbij eiser tenslotte al helemaal niet aantoon dat hij een schade van ten minste 100.000,00 EUR heeft geleden;

Dit onderdeel van de vordering van eiser wordt aldus afgewezen bij gebrek aan bewijs;

6. Er is geen reden om het vonnis voorlopig uitvoerbaar te verklaren;

Vooreerst worden er op dit punt door eisers geen ernstige of concrete argumenten voorgelegd;

Vervolgens moet worden gesteld dat het toestaan van de voorlopige tenuitvoerlegging met voorzichtigheid dient te gebeuren, gezien het hier gaat om een belangrijke afwijking van de normale situatie, met name de schorsende werking van het hoger beroep;

Er zijn in casu geen uitzonderlijke omstandigheden aanwezig of aangetoond die de noodzaak van dergelijke uitzonderingsmaatregel kunnen verantwoorden;

Rekening houdend met de aard en de moeilijkheidsgraad van het geschil, is er geen aanleiding om af te wijken van de basisbedragen inzake de toe te kennen rechtsplegingsvergoedingen;

Gelet op het feit dat de door eisers gestelde vorderingen deels onontvankelijk of ongegrond worden verklaard en rekening houdend met het feit dat de door eisers gevraagde exorbitante schadevergoedingen – waardoor ook waarde van het geschil wordt verhoogd- in ernstige mate door de rechtbank werden gereduceerd, behoort het eisers te veroordelen tot $\frac{1}{4}$ van de gerechtskosten;

OM DEZE REDENEN
DE RECHTBANK

Rechtsprekende in eerste aanleg en op tegenspraak;

Gelet op de wet op het gebruik van de talen in gerechtszaken, zoals gewijzigd;

Alle andersluidende en meer omvattende besluiten om hogervermelde redenen van de hand wijzend als niet terzake en / of overbodig;

Verklaart de vordering van eisers lastens vierde verweerster tot het bekomen van een schadevergoeding van 50.000,00 EUR per eiser wegens de tot standkoming en de publicatie van het gewraakte artikel het hoger beroep van appellant onontvankelijk;

Verklaart de overige vorderingen van eisers ontvankelijk, doch slechts gegrond in de hierna bepaalde mate :

Veroordeelt eerste, tweede en derde verweerders in solidum tot betaling :

- Aan eiser van een bedrag van 2.500,00 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten;
- Aan eiseres van een bedrag van 2.500,00 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten;

Veroordeelt vierde verweerster tot betaling :

- Aan eiser van een bedrag van 5.000,00 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten;
- Aan eiseres van een bedrag van 5.000,00 EUR, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten;

Wijst eisers af van het meer en/of anders gevorderde;

Veroordeelt eisers tot $\frac{1}{4}$ en verweerders tot $\frac{3}{4}$ van de gerechtskosten, deze laatste begroot in hoofde van beide eisers samen op 253,33 EUR + 398,38 EUR dagvaardingskosten en 11.000,00 EUR RPV en in hoofde van alle verweerders samen op 11.000,00 EUR RPV;

Dit vonnis werd overeenkomstig artikel 782bis, lid 1 van het gerechtelijk wetboek in openbare terechtzitting op *15 december 2014*

uitgesproken door de voorzitter, bijgestaan door de griffier, van de 20ste kamer van de Nederlandstalige Rechtbank van Eerste Aanleg Brussel, die op de zitting en voor het wijzen van het vonnis samengesteld was uit
de heer D. Vanderwaeren: Kamervoorzitter – rechter
mevrouw K. Van der borght: rechter – afwezig bij de ondertekening
mevrouw J. De Ridder : rechter
mevrouw A. De Cooman : griffier

DE COOMAN

DE RIDDER

VAN DER BORGHT

VANDERWAEREN